

ارزیابی راندمان انتقال کانال‌های خاکی و کانال‌ها در استان خوزستان

نادر سلامتی^{۱*} پیمان ورجاوند، شکراله آبسالان، آذرخش عزیززی و محی‌الدین گوشه

استادیار پژوهش، بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، سازمان تحقیقات، آموزش و

ترویج کشاورزی، اهواز، ایران. nadersalamati@yahoo.com

استادیار پژوهشی بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان، سازمان تحقیقات، آموزش و

ترویج کشاورزی، اهواز، ایران. pvarjavand@yahoo.com

بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی،

اهواز، ایران. sh_absalan@yahoo.com

مریی پژوهش، بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج

کشاورزی، اهواز، ایران. azy911@yahoo.com

استادیار پژوهشی بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج

کشاورزی، اهواز، ایران. magoosheh@yahoo.com

چکیده

به منظور بهره‌وری بهینه از آب در کشاورزی، دانستن میزان نشت آب از کانال‌ها ضروری است. در این پژوهش، ارزیابی کانال‌های خاکی و کانال‌های شبکه‌های آبیاری و زهکشی استان خوزستان با محاسبه راندمان انتقال آب و تلفات نشت انجام شد. در این رابطه، تعداد ۳۰ کانال در شبکه‌های اصلی آبیاری و زهکشی استان خوزستان شامل کارون بزرگ، شمال خوزستان، کرخه، شاوور، زهره، جراحی و کانال‌های تحت مدیریت کشاورزان مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت. تعداد ۱۷ کانال و شش کانال خاکی در شبکه‌های آبیاری از درجات سه و چهار بوده و همچنین یک کانال و شش کانال خاکی تحت مدیریت کشاورز قرار داشت. دامنه تغییرات راندمان انتقال در کانال‌ها از ۳۸/۹٪ در شهرستان رامشیر تا ۹۹/۷٪ در شهرستان شوشتر و در کانال‌های خاکی از ۴۶/۹٪ در شهرستان باغملک تا ۸۹/۳٪ در شهرستان شوش در نوسان بود. مقایسه میانگین شاخص‌های اندازه‌گیری و محاسبه شده با آزمون t نشان داد که مقدار تلفات در هر کیلومتر طول کانال خاکی با مقدار ۳۰۱۷/۷ مترمکعب در روز نسبت به کانال‌ها با مقدار ۲۱۶۶/۲ مترمکعب در روز اختلاف معنی‌داری نداشت. نتایج ضرایب همبستگی پیرسون نشان داد که همبستگی منفی و معنی‌داری در سطح یک درصد بین راندمان انتقال با مقدار تلفات در هر کیلومتر طول کانال و نیز بین میزان تلفات با دبی ورودی در هر کیلومتر کانال وجود دارد. ۱۶/۷٪ از کل کانال‌های مورد بررسی، راندمان انتقال کم‌تر از ۶۷/۸٪ (بین ۳۸/۹٪ تا ۶۷/۸٪) داشتند، در حالی که در ۵۰٪ کانال‌های خاکی، راندمان انتقال کمتر از ۶۸/۶٪ بود. میزان کم تلفات آب در نیمی از کانال‌ها و زیاد بودن بیش از حد تلفات در ۱۱٪ کانال‌ها که حتی از تلفات آب در کانال‌های خاکی هم بیش‌تر بود، ضرورت توجه هر چه بیش‌تر به مدیریت بهینه استفاده از کانال‌ها را نمایان می‌سازد. این مدیریت، هم در مراحل طراحی و ساخت این سازه و هم در مراحل نصب و قرارگیری در اراضی کشاورزی باید مدنظر قرار گیرد. همچنین باید به واشرهای آب بندی و دیگر تجهیزات مناسب جلوگیری از نشت آب توجه ویژه شود.

واژه‌های کلیدی: مولینه، تلفات آب، کانال‌های پیش‌ساخته

^۱ - آدرس نویسنده مسئول: خوزستان، اهواز، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی منابع طبیعی خوزستان

* دریافت: خرداد ۱۳۹۸ و پذیرش: مهر ۱۳۹۸

مقدمه

درصد گزارش شده است (سلطانی و معروفی، ۱۳۸۵). پژوهشگر دیگری بر روی کانال‌های خاکی زیردست سد زاینده‌رود کار کرده و ضمن ارزیابی روش‌های تجربی برآورد نشت، میزان نشت از کل تلفات را ۹۸/۵ درصد و سهم تبخیر و تعرق را ۱/۵ درصد برآورد نمود. در این رابطه، متوسط تلفات در کانال‌های درجه ۳، ۶۹۶/۰ و درجه ۴، ۶۶۲/۰ مترمکعب بر مترمربع در روز گزارش شده است (عراق علوی، ۱۳۷۳). در پژوهشی که در تعدادی از شبکه‌های سستی دشت‌های خوزستان، تبریز و کرمانشاه انجام شده، میانگین راندمان انتقال بین ۲۳ تا ۵۰ درصد، میانگین راندمان کاربرد آب در مزرعه بین ۴۵ تا ۶۰ درصد و میانگین راندمان کل آبیاری بین ۱۳/۵ تا ۲۲ درصد برآورد شد (میرابوالقاسمی، ۱۳۷۳).

در پژوهشی که در منطقه نازلو ارومیه انجام شد، پژوهش‌گران نشان دادند دامنه میزان تلفات نشت آب در نهر لوله‌ام از ماه‌های اردیبهشت تا مهر در سال ۱۳۸۹ بین ۱۰/۲۹ تا ۱۹/۰۸ مترمکعب بر روز به ازای یک مترمربع کانال و همچنین این دامنه تغییرات در راندمان انتقال نیز از ۶۸/۰۱ تا ۸۸/۴۳ درصد در نوسان بود. تغییرات دو شاخص فوق در نهر شیخ سرمست نیز به ترتیب از ۱۱/۶۴ تا ۳۷/۷۵ مترمکعب بر روز به ازای یک مترمربع کانال و ۸۰/۱۶ تا ۹۴/۰۳ درصد در نوسان بود (قبادیان و خلیج، ۱۳۹۱). در پژوهشی در منطقه مغان میزان نشت آب از کانال بدون پوشش ۳۷ تا ۸۶ لیتر در روز در هر مترمربع اندازه‌گیری شد (سلماسی و رشتبرزاده، ۱۳۹۳). نتایج میزان تلفات پنج رشته از کانال‌های خاکی در دشت ایلام حاکی از آن است که در هر ۷۷ متر طول کانال طی خردادماه و تیرماه ۹۴ به طور متوسط به ترتیب ۰/۰۱۴ و ۰/۰۱۲۶ مترمکعب بر ثانیه معادل ۱/۴۰ و ۱/۲۶ لیتر در ثانیه آب تلف شده و در هر ۷۷ متر طول کانال به طور متوسط طی خردادماه و تیرماه به ترتیب میزان ۱/۰۱ و ۰/۸۵ درصد یعنی تقریباً یک درصد از میزان دبی کاسته شده است. دلیل عمده این تلفات، نشت از بدنه و کف کانال اعلام شده و در پایان پیشنهاد شده برای جلوگیری از تلفات آب در کانال‌های

ابتدایی‌ترین شیوه انتقال آب کشاورزی از محل استحصال تا سر مزرعه، احداث کانال‌های خاکی است که گرچه هزینه اولیه ناچیزی دارد، ولی به دلیل نیاز به لایروبی در فاصله زمانی کوتاه و پاک‌سازی علف‌های هرز، هزینه نگهداری زیادی داشته و مهم‌تر از همه میزان تلفات آب در این کانال‌ها بالا بوده که گاهی تا ۷۰ درصد هم می‌رسد (قبادیان و خلیج، ۱۳۹۱). میزان نشت آب اندازه‌گیری شده در ۱۸ کانال خاکی در مناطق جوزدان، گرگن لنجان و نجف‌آباد در استان اصفهان نشان داد که در اردیبهشت‌ماه از ۰/۴۵۶ تا ۱/۱۲۱، در خردادماه از ۰/۳۶۴ تا ۱/۱۰۲ و در تیرماه از ۰/۳۹۱ تا ۱/۰۳۴ مترمکعب بر مترمربع بر روز متغیر بود (رستمیان و عابدی کوپایی، ۱۳۹۰).

در پژوهشی که بر روی سه کانال خاکی در شهرستان داراب استان فارس قبل و بعد از پوشش این کانال‌ها انجام شد، مشخص شد که میزان نشت آب قبل از انجام پوشش بتنی در کانال‌های خاکی حسن‌آباد، منصوریه و جنت شهر به ترتیب معادل ۲۲۹، ۳۷۳ و ۱۰۳ مترمکعب بر مترمربع بر روز بود. حجم آب صرفه‌جویی شده پس از اجرای پوشش بتنی این کانال‌ها به ترتیب ۲۲۴، ۳۶۳ و ۸۳ مترمکعب بر کیلومتر در یک روز محاسبه شد (شاهرخ‌نیا و زارع، ۱۳۹۳). بررسی‌های انجام‌شده در کانال‌های آبیاری شهرستان داراب نشان داد که میزان متوسط نشت در کانال‌های بدون پوشش مورد مطالعه ۱۹۷/۷ میلی‌متر در روز بر مترمربع بوده که پس از اجرای پوشش بتنی به ۱۶/۳ میلی‌متر در روز بر مترمربع تقلیل یافته است (عسکر و اریک، ۲۰۰۹). راندمان آبیاری در قسمت‌های مختلف شبکه سنتی چشمه حسین‌آباد بیضا در استان فارس با روش دبی ورودی- خروجی اندازه‌گیری شد. راندمان انتقال و توزیع بین ۲۱ تا ۷۴ درصد بود. راندمان انتقال و توزیع در منطقه حدود ۶۳ درصد برآورد شد (بی‌نام، ۱۳۸۸). مقدار تلفات آب در مسیر انتقال در کانال‌های خاکی شبکه آبیاری شاوور خوزستان بین ۱۶ تا ۶۶ درصد و به طور متوسط ۴۰ درصد و در مسیر توزیع ۱۳/۵ تا ۵۵ درصد و به طور متوسط ۳۱/۹

متغیر هست. همچنین متوسط راندمان ۲۴ کانال فرعی ۸۹/۰۵ درصد بدست آمد (رستمیان و عابدی کوپایی، ۱۳۹۰).

محققین در پژوهشی در کشور کامرون گزارش کردند که تبخیر از سطح آب و نشت از دیواره و کف کانال مهمترین منابع تلفات در مسیر کانالها بود و معمولاً تلفات تبخیر نسبت به تلفات نشت ناچیز بوده و از اهمیت کمتری برخوردار است (عسکر و اریک، ۲۰۰۹). در مقایسه تلفات نشت و تبخیر از کانال آبیاری ناروانا در هند، گزارش شده که مقدار متوسط تلفات حدود ۴۷/۲ مترمکعب در روز بوده و بیش از ۹۹ درصد تلفات در اثر نشت و کمتر از یک درصد در اثر تبخیر هست (سینغ و سینغ، ۲۰۱۴). مقدار نشت در کانالهای آبیاری ۱۱ حوزه آبریز در کانادا با طول عمر یکسان ۱/۵ درصد گزارش شده است (اقبال و همکاران، ۲۰۰۲).

انتقال آب کشاورزی از منبع تا مزرعه در دو بخش انتقال و توزیع انجام می‌شود و تلفات آب در این دو بخش، بطور کلی ناشی از مشکلات سازه‌ای و مدیریتی آن بخش از شبکه است. در مقاله حاضر، صرفاً به بررسی تلفات آب سازه‌ای (ناشی از تبخیر و نشت) در بخش توزیع شبکه آبیاری پرداخته شده است. تلفات ناشی از مدیریت اشتباه بخش توزیع شبکه آبیاری، با وجود اهمیت زیاد، بدلیل محدودیت‌های موجود در زمان پیاده‌سازی تحقیق، مورد ارزیابی قرار نگرفته است. پژوهش‌ها و مطالعاتی که کانالت‌ها و کانال‌های سنتی درجات سه و چهار را همزمان با هم بررسی نموده‌باشند، یا انجام نشده و یا نتایج چنین مطالعاتی تا کنون منتشر نشده است. لذا فقدان مطالعات کافی در استان خوزستان موجب شد تا در قالب یک طرح پژوهشی، مقایسه راندمان انتقال و تلفات نشت از کانالت‌ها و کانال‌های انتقال سنتی در این استان مورد ارزیابی قرار گیرد.

مواد روش‌ها

پژوهش حاضر بر اساس نتایج بازدیدهای میدانی و برداشت اطلاعات از محل‌های مختلف شبکه‌های توزیع

خاکی منطقه مورد مطالعه نسبت به بتنی کردن کانال‌ها و همچنین استفاده از لوله برای انتقال آب اقدام شود (دلخواه و همکاران، ۱۳۹۵). نتایج به دست آمده از یک پژوهش نشان داد که راندمان انتقال در کانال‌های شبکه آبیاری پنج هزار هکتاری شاورور (واقع در استان خوزستان) بین ۳۴ تا ۸۳ درصد متغیر بوده و بطور متوسط در حدود ۶۰ درصد برآورد شد (معروفی و سلطانی، ۱۳۸۵). نتایج تحقیقی دیگر نشان داد که متوسط راندمان انتقال در کانال‌های با پوشش بتنی شبکه آبیاری و زهکشی زرینه‌رود به عنوان مهم‌ترین شبکه حوضه دریاچه ارومیه، حدود ۷۹ درصد بود که در دامنه ۳۳ درصد (در کانال‌های کوچک‌تر) تا ۱۰۰ درصد (در کانال‌های بزرگ‌تر) قرار داشت (جمالی و همکاران، ۱۳۹۷). در تحقیقی که در شبکه آبیاری دشت سفید رود انجام شد، نتایج نشان داد که راندمان انتقال در شبکه‌های آبیاری با پوشش بتنی بین ۷۵ تا ۹۲ درصد بود. ولی در کانال خاکی و طولانی مقدار راندمان آبیاری کاهش و به ۳۷/۷ درصد رسید (حیدری‌زاده و علمی، ۱۳۹۴).

نتایج تحقیقی دیگر در شبکه آبیاری دز نشان داد که متوسط راندمان انتقال در کانال‌های اصلی و فرعی سبیلی E4 و ۶۵/۲، ۵۶/۸ درصد بود. بیش‌ترین سهم تلفات آب، به شکستگی‌های بدنه کانال ناشی از شرایط نامناسب درزهای انبساط، نشت از سازه‌های تحویل آب، رشد علف‌های هرز و بخشی از آن نیز مربوط به تلفات اجتناب‌ناپذیر تبخیر سطحی بود (شین‌دشت‌گل و همکاران، ۱۳۹۴). در تحقیقی توسط مکاری ساعی و همکاران (۱۳۹۲)، برای برآورد راندمان انتقال شبکه گرمسار، تعداد ۲۲ بازه کانال انتخاب گردید. نتایج نشان داد که راندمان انتقال برای کل شبکه ۸۹ درصد بود. علت ۱۱ درصدی تلفات انتقال عمر بالای شبکه، ترک‌های عرضی و طولی در جداره کانال‌ها، آب‌بندی نشدن مناسب درزهای انقباض، رسوب‌گذاری و پارامتر تبخیر اعلام شد. بر اساس نتایج بدست آمده، بیش‌ترین و کم‌ترین راندمان کانال‌های فرعی شبکه آبیاری و زهکشی بمپور ایرانشهر به ترتیب ۹۷/۰۹ و ۶۴/۸۱ درصد بدست آمد و راندمان ۲۴ کانال فرعی بین این دو مقدار

میانگین سرعت بکار رفت و تلفات ناشی از نشت و تبخیر در بازه‌های انتخابی با استفاده از روش دبی ورودی و خروجی محاسبه شد. همچنین، مشخصات هندسی مقطع کانال توزیع مانند عرض سطح آب، شیب دیواره کانال و تصویر مقطع عرضی عبوری جریان در محل‌های برداشت اطلاعات سرعت نیز برداشت شد. برای اندازه‌گیری‌های فوق و محاسبه پارامترهای لازم در شبکه‌های اصلی آبیاری و زهکشی تقسیم‌بندی‌ها بر اساس حوضه‌های تحت پوشش این شبکه‌ها انجام شد. در هر شهرستان، شبکه مورد نظر (مدرن و سنتی) انتخاب و داده برداری‌ها با توجه به وسعت و طول شبکه توزیع مدرن و سنتی انجام شد. در روش دبی ورودی- خروجی از رابطه زیر برای محاسبه درصد تلفات آب در کانال استفاده می‌شود (موسوی و اخوان، ۱۳۸۶):

$$L = 100 \times \frac{Q_i - Q_o}{Q_i} \quad (2)$$

که در آن:

L درصد تلفات آب و Q_i و Q_o به ترتیب دبی ورودی و خروجی از بازه اندازه‌گیری است. به منظور بررسی تأثیر طول در تلفات آب در بخش انتقال و توزیع، از رابطه زیر استفاده شد:

$$q = 86400 \times \frac{Q_i - Q_o}{l} \quad (3)$$

که در آن:

l طول بازه کانال (m) و Q_i و Q_o به ترتیب دبی ورودی و خروجی (مترمکعب در ثانیه) و q دبی تلفات در هر متر طول کانال (مترمکعب در روز در مترطول) است. به منظور بررسی تأثیر ابعاد کانال و حجم آب انتقالی از طریق کانال و کانال خاکی و برای رسیدن به درک بهتر از میزان تلفات، از پارامتر درصد تلفات در متر طول کانال و کانال خاکی نسبت به دبی ورودی استفاده شد:

$$L_l = 100 \times \frac{q}{86400 \times Q_i} \quad (4)$$

به منظور محاسبه دبی در مقاطع ورودی و خروجی از رابطه زیر استفاده شد:

$$Q = \sum_{i=1}^n v_i \times A_i \quad (5)$$

که در آن:

مدرن شامل کانال‌های درجه سه و چهار و همچنین شبکه توزیع سنتی آب در شهرهای استان خوزستان انجام شد. به نحوی که در ابتدا از شبکه توزیع مدرن و سنتی در شهرهای مختلف استان محدوده خاصی تعیین شد. انتخاب این محدوده بر اساس شرایط شبکه توزیع آب کشاورزی در هر شهرستان و با توجه به نوع کانال (درجه سه یا چهار) و کانال خاکی بود. سپس با استفاده از روش دبی ورودی- خروجی تلفات آب در هر بازه مطالعاتی تعیین شد. در این روش دو مقطع متوالی از کانال و کانال خاکی انتخاب شده و با توجه به شرایط مقطع عبوری جریان، نسبت به تقسیم‌بندی مقطع عرضی و اندازه‌گیری سرعت جریان با استفاده از دستگاه مولینه در هر بخش از مقطع و در نهایت محاسبه دبی دو مقطع ورودی و خروجی اقدام شد. این اندازه‌گیری تا آنجا که ممکن بود در فواصل انجام شد که تنها عامل تلفات، نشت و تبخیر باشد و آنگیز از کانال منشعب نباشد. در این روش دبی ورودی و خروجی از کانال آبیاری اندازه‌گیری شده و اختلاف آن دو دبی به عنوان تلفات تلقی می‌شود. دبی در این روش به دو صورت استفاده از مولینه و سازه‌های اندازه‌گیری انجام شد. به‌طور کلی راندمان انتقال بر اساس بیلان جریان ورودی و خروجی از سامانه انتقال به صورت رابطه (۱) محاسبه می‌شود (عباسی و همکاران، ۱۳۹۴).

$$E_c = \left(\frac{V_d + V_2}{V_c + V_1} \right) \cdot 100 \quad (1)$$

که در آن:

E_c راندمان انتقال (درصد)، V_c حجم آب منحرف و یا پمپ شده از رودخانه و یا مخازن (مترمکعب)، V_d حجم آب تحویل داده شده به شبکه توزیع (مترمکعب)، V_1 حجم آب ورودی از منابع دیگر به شبکه انتقال (مترمکعب) و V_2 حجم آب تحویل داده شده از سیستم انتقال به منظور استفاده غیر آبیاری (مترمکعب)

برای اندازه‌گیری سرعت آب از مولینه و یا پروانه آبی استفاده شد. اندازه‌گیری سرعت در دو نقطه 0.2 و 0.8 عمق از سطح آب برای کانال‌های بزرگ و میانگین‌گیری از آن‌ها و 0.6 عمق برای کانال‌های کوچک برای تعیین

انتقال این پژوهش قرار داشت. ولی مقادیر پایین راندمان انتقال محاسبه شده توسط حیدری زاده و علمی (۱۳۹۴) از کمترین میزان راندمان انتقال محاسبه شده در این تحقیق بیش تر بود. مقدار تلفات در هر کیلومتر طول کانالت، از ۲۰/۹۲ مترمکعب در روز در شهرستان شوشتر تا ۱۱/۱۲۳۵۴ مترمکعب در روز در شهرستان رامشیر و در کانالها خاکی از ۲۱/۷۵۵ مترمکعب در روز تا ۴۴/۹۶۱۶ مترمکعب در روز متغیر بود (شکل ۲ - C). در کانالتها، دامنه تغییرات تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر، از ۰/۳۵ تا ۶۱/۹۲ درصد به ترتیب در شهرستانهای شوشتر و باغملک و در کانالهای خاکی از ۱۰/۷۵ تا ۸۳/۶۸ درصد به ترتیب در شهرستانهای شوش و هندیجان در نوسان بود (شکل ۲ - D). ولی مقادیر راندمان انتقال محاسبه شده در کانالهای خاکی توسط (میرابوالقاسمی، ۱۳۷۳) از مقادیر محاسبه شده در این پژوهش کم تر بود.

میانگین راندمان انتقال محاسبه شده توسط رستمیان و عابدی کویابی (۱۳۹۰) و سهرابی و جوادیپوربروجنی (۱۳۸۴) از ۴۴ درصد میانگین راندمانهای انتقال در این پژوهش کم تر و از ۵۶ درصد میانگین راندمانهای انتقال در این پژوهش بیش تر بود. شاید دلایل عمده تنوع تلفات در کانالها در پژوهشهای مختلف را بتوان به متفاوت بودن و تنوع تغییرات درز و ترکهای طولی در دیواره جانبی و عرض کانال، تخریب لاینینگ به صورت موردی، رشد علفهای هرز در شکافهای ایجادشده، رسوبات جمع شده در کانال، عدم مدیریت صحیح بهره برداری در بعضی نقاط شبکههای مختلف نسبت داد. میانگین تلفات محاسبه شده توسط سینخ و سینخ (۲۰۱۴) از نتایج این پژوهش در مورد کانالتها بسیار کم تر است. این نشان دهنده توجه هر چه بیش تر به کاهش این تلفات در کانالهای توزیع دارد. نتایج بررسیهای سلطانی و معروفی (۱۳۸۵) در مورد میزان متوسط نشت در کانالهای بتنی به میزان متوسط ۳۱/۹ درصد از نتایج این پژوهش بیش تر بود. مقدار نشت محاسبه شده توسط اقبال و همکاران (۲۰۰۲) به میزان متوسط ۱/۵ درصد از میانگین

دبی عبوری از مقطع (مترمکعب در ثانیه)، V_i سرعت متوسط هر بخش از مقطع کانالت و کانال خاکی (متر در ثانیه) و A_i مساحت هر بخش از مقطع (مترمربع) و n تعداد بخشهای مورد بررسی در کانال است. نتایج حاصل از این روش برای محاسبه تلفات انتقال آب، نشت و تبخیر را با هم در نظر گرفته و این دو را از هم تفکیک نمی کند.

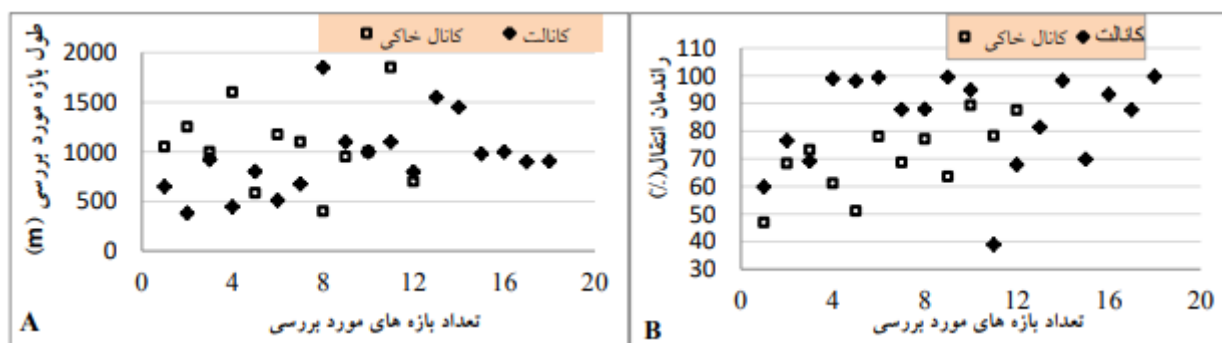
در این پژوهش، ۳۰ کانال شامل ۱۸ کانالت درجات ۳ و ۴ و ۱۲ کانال خاکی درجه سه و چهار، مورد ارزیابی قرار گرفت. ۱۷ کانالت تحت پوشش شبکههای آبیاری و زهکشی خوزستان و یک کانالت در شهرستان باغملک تحت مدیریت زارع بود. شش کانال خاکی تحت مدیریت زارعان و شش کانال خاکی دیگر که دارای درجات سه و چهار می باشند، زیر پوشش شبکههای آبیاری و زهکشی استان خوزستان است. کانالهایی که تحت مدیریت کشاورزان قرار دارند، برای تقسیم بندی اصطلاحاً کانال با درجه صفر نام گذاری شد. از آزمون تی (t-Test) برای تحلیل آماری نتایج اندازه گیری و محاسبه شده در کانالتها و کانالهای خاکی استفاده شد. از ضرایب همبستگی پیرسون برای مقایسه آماری نتایج محاسبه شده در کانالتها و کانالهای خاکی استفاده شد.

نتایج و بحث

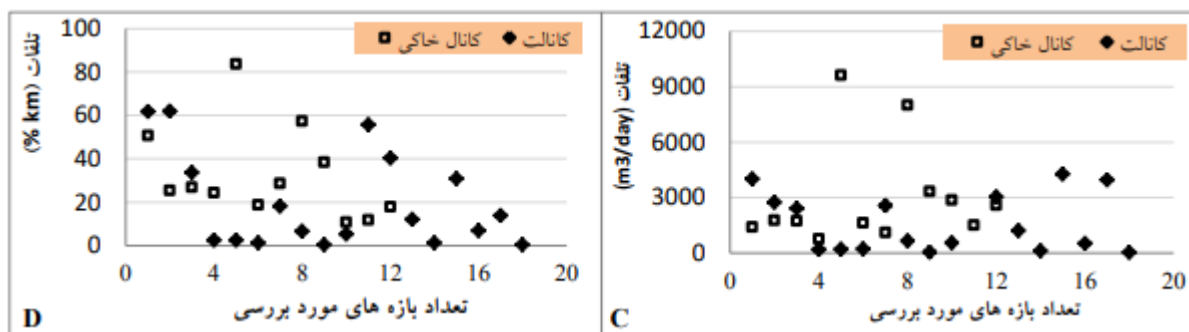
در کانالهای شبکه توزیع مدرن (۱۸ کانالت) دامنه تغییرات بازه مورد بررسی از ۳۸۰ تا ۱۸۵۲ متر به ترتیب در شهرستانهای باغملک و بهبهان متغیر بود. در کانالهای خاکی (۱۲ کانال) این دامنه تغییرات از ۴۰۰ متر در شهرستان شوش تا ۱۸۵۰ متر در شهرستان ماهشهر در نوسان بود (جدول ۱ و شکل ۱-A). در کانالتها، دامنه تغییرات راندمان انتقال از ۳۸/۹۱ تا ۹۹/۶۹ درصد به ترتیب در شهرستانهای رامشیر و شوشتر و در کانالهای خاکی از ۶/۸۷ تا ۸۹/۲۵ درصد به ترتیب در شهرستانهای باغملک و شوش در نوسان بود (جدول ۱ و شکل ۱-B). مقادیر راندمان انتقال محاسبه شده توسط معروفی و سلطانی (۱۳۸۵) و جمالی و همکاران (۱۳۹۷) در محدوده راندمان

دشت مهران و دشت مغان در این کاهش نشت آب از کانال-های خاکی موثر بوده یا این که مدیریت ضعیف‌تر اعمال شده در استان خوزستان از یک سو و شاید هم ارزش کم‌تر آب در خوزستان نسبت به جاهای دیگر در این افزایش نشت آب بی تأثیر نبوده باشد. میزان تلفات آب در کانال‌های خاکی توسط قبادیان و خلج (۱۳۹۱) به میزان ۷۰ درصد محاسبه و این میزان توسط عراق علوی (۱۳۷۳) در کانال‌های درجه ۳، ۰/۶۹۶ و درجه ۴، ۰/۶۶۲ مکعب بر مترمربع در روز گزارش شده که با نتایج این پژوهش هم‌خوانی دارد.

مقدار نشت کانال‌های توزیع مدرن این پژوهش پایین‌تر بود. مقدار نشت محاسبه شده توسط شاهرخ‌نیا و زارع (۱۳۹۳) به میزان متوسط ۴۳ درصد با میانگین مقدار نشت کانال‌های توزیع مدرن این پژوهش هم‌خوانی قابل توجهی داشت. میزان نشت آب محاسبه شده توسط دلخواه و همکاران (۱۳۹۵) به میزان‌های ۱/۰۱ و ۰/۸۵ درصد و سلماسی و رشت‌برزاده (۱۳۹۳) به میزان ۳۷ تا ۸۶ لیتر در روز در هر مترمربع از میزان نشت محاسبه شده در کانال‌های خاکی این پژوهش کم‌تر هست. شاید نوع بافت و جنس خاک منطقه

شکل ۱- طول بازه‌های مورد بررسی (A) و راندمان انتقال (B) در کانالت‌ها و کانال‌های خاکی

شکل ۲- مقدار تلفات در هر کیلومتر طول کانالت و کانال خاکی (C) و تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر کانالت و کانال خاکی (D)

که اختلافشان با هم معنی‌دار نبود (جدول ۲). لذا تمهیدات مقتضی برای کاهش تلفات در هر کیلومتر طول کانال باید مد نظر قرار گیرد و برای جلوگیری از تلفات آب در کانالت‌ها، باید مواردی از قبیل تجمع رسوب، تجمع زباله در کانالت‌ها را کنترل و رفع کرد. مقدار تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر کانال خاکی و کانالت‌ها اختلاف معنی‌دار با هم نداشتند. بطوری‌که مقادیر این تلفات در کانال‌های خاکی و کانالت‌ها به ترتیب معادل ۳۲/۸۴ و ۱۹/۶۷ درصد محاسبه شد (جدول ۲). میانگین بازه‌های

مقایسه میانگین شاخص‌های اندازه‌گیری و محاسبه شده با آزمون تی نشان داد که میانگین بازه مورد بررسی در کانالت‌ها و کانال‌های خاکی به ترتیب معادل ۱۰۵۵ و ۹۴۵ متر بودند که اختلاف معنی‌دار با هم داشتند. میانگین راندمان انتقال در کانالت‌ها و کانال‌های خاکی به ترتیب معادل ۸۳/۸۳ و ۷۰/۲۳ درصد محاسبه شد که در سطح پنج درصد اختلاف معنی‌داری داشتند. مقدار متوسط تلفات در هر کیلومتر طول کانال خاکی و کانالت‌ها به ترتیب معادل ۳۰۱۷/۷ و ۲۱۶۶/۲ مترمکعب در روز محاسبه شد

انتقال، مقدار تلفات در هر کیلومتر طول کانال و تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر کانال نشد (جدول ۳). مقدار راندمان انتقال در کانال‌ها و کانال‌های خاکی نشان می‌دهد که ۱۶/۷ درصد تعداد کانال‌ها راندمانی کم‌تر از ۶۷/۸ درصد (بین ۳۸/۹ تا ۶۷/۸ درصد) دارند و حتی کم‌ترین راندمان انتقال کانال خاکی از کم‌ترین راندمان انتقال در کانال بیشتر است (شکل ۳ - E) در حالی که در کانال‌های خاکی، ۵۰ درصد از تعداد آن‌ها راندمان انتقالی کم‌تر از ۶۸/۶ درصد دارند. این میزان راندمان انتقال کانال‌های خاکی با نتایج میرابوالقاسمی (۱۳۷۳)، سلطانی و معروفی (۱۳۸۵)، شرکت خدمات مهندسی آب و خاک کشور (۱۳۸۸) و سلطانی و معروفی (۱۳۸۵) هم‌خوانی دارد (شکل ۳ - F).

دامنه اعداد راندمان انتقال محاسبه شده در کانال‌ها به گونه‌ای بود که از ۱۸ کانال مورد بررسی، میزان ۴۴/۴ درصد آن‌ها راندمانی بین ۸۷/۹ تا ۹۹/۷ درصد داشتند. این میزان بالای راندمان نشان از قابلیت بالای کانال‌ها در انتقال آب با حداقل افت راندمان توزیع دارد. در مواردی مدیریت نادرست استفاده از این سازه موجب کاهش راندمان انتقال شده و این میزان افت راندمان حتی از کاهش راندمان انتقال در کانال‌های خاکی نیز بیش‌تر شده است (شکل ۳ - E و F).

مورد بررسی، راندمان توزیع، مقدار تلفات در هر کیلومتر طول کانال و کانال‌های خاکی و تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر از کانال‌ها و کانال‌های خاکی مورد بررسی به ترتیب ۹۴۵ و ۱۰۵۵ متر، ۸۳/۸۳ و ۷۰/۲۳ درصد، ۲۱۶۶/۱۸ و ۳۰۱۷/۷ مترمکعب در روز و ۱۹/۶۷ و ۳۲/۸۴ درصد محاسبه شد (جداول ۱ و ۲).

ضرایب همبستگی پیرسون پارامترهای اندازه‌گیری و محاسبه شده

ضریب همبستگی پارامترهای اندازه‌گیری و محاسبه شده در بازه‌های مورد بررسی در این پژوهش در جدول (۳) نشان داده شده است. دبی بالادست همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح یک درصد با شاخص‌های سطوح بالادست و پایین‌دست و دبی پایین‌دست نشان داد و همچنین همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح پنج درصد با پارامتر تلفات در هر کیلومتر طول کانال داشت. به عبارت دیگر با افزایش دبی بالادست، شاخص‌های یادشده سیر افزایشی نشان می‌دهند و برعکس (جدول ۳). مقادیر جدول ضریب همبستگی به خوبی نشان می‌دهد که افزایش یا کاهش شاخص‌های میزان بازه مورد بررسی، دبی، سرعت و سطح حجم آب عبوری هم در بالادست و هم در پایین‌دست، موجب تغییرات معنی‌داری در تغییرات راندمان

جدول ۱ - مشخصات مقاطع برداشت شده، راندمان توزیع، تلفات در هر کیلومتر طول کانالت و تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر کانالت

شهرستان	درجه کانال	فاصله دو مقطع (متر)	بالادست				پایین دست								
			شکل	سطح (مترمربع)	سرعت (متر بر ثانیه)	دبی (مترمکعب بر ثانیه)	شکل	سطح (مترمربع)	سرعت (متر بر ثانیه)	دبی (مترمکعب بر ثانیه)					
تلفات (درصد)	تلفات (درصد)	تلفات (مترمکعب بر روز)	راندمان توزیع (درصد)	دبی آبیگیری (مترمکعب بر ثانیه)	تلفات (درصد)	تلفات (مترمکعب بر روز)	راندمان توزیع (درصد)	دبی آبیگیری (مترمکعب بر ثانیه)	سرعت (متر بر ثانیه)	سطح (مترمربع)	شکل	دبی (مترمکعب بر ثانیه)	سرعت (متر بر ثانیه)	سطح (مترمربع)	شکل
اهواز	۳	۳۵۰	کانالت	۰/۱۹۶	۰/۵۰۶	۰/۰۷۵	کانالت	۰/۳۰۰	۰/۰۹۵	۰/۰۲۸	۰/۰۱۶	۵۹/۸۵	۷۷۸۶/۱۸	۱۲۰/۲۴	
بهبهان	۳	۱۸۵۲	کانالت	۰/۱۳۹	۰/۸۳۵	۰/۱۱۶	کانالت	۰/۰۶۰	۱/۷۰۰	۰/۱۰۲	۰	۸۷/۹۳	۶۵۳/۱۳	۵/۴۴	
بهبهان	۳	۶۷۵	کانالت	۰/۲۶۳	۰/۶۲۴	۰/۱۶۴	کانالت	۰/۱۲۸	۱/۱۲۵	۰/۱۴۴	۰	۸۷/۸۰	۲۵۶۰/۰۰	۱۸/۰۶	
حمیدیه	۴	۱۰۰۰	کانالت	۰/۳۹۴	۰/۴۰۷	۰/۱۲۱	کانالت	۰/۱۸۳	۰/۱۹۶	۰/۰۲۷	۰/۰۸۸	۹۴/۸۳	۵۴۲/۷۲	۵/۱۸	
دزفول	۴	۱۱۰۰	کانالت	۰/۲۰۵	۰/۶۷۴	۰/۱۰۴	کانالت	۰/۱۳۰	۱/۰۲۷	۰/۱۰۱	۰/۰۰۳	۹۹/۵۷	۳۵/۶۵	۰/۴۰	
شوش	۳	۹۸۰	کانالت	۰/۲۳۸	۰/۸۹۱	۰/۱۶۰	کانالت	۰/۱۸۷	۰/۷۹۱	۰/۱۱۲	۰	۶۹/۸۴	۴۲۶۱/۸۸	۳۰/۷۸	
شوش	۳	۱۰۰۰	کانالت	۰/۱۹۶	۰/۵۹۳	۰/۰۸۸	کانالت	۰/۴۶۴	۰/۲۳۳	۰/۰۸۲	۰	۹۳/۲۲	۵۱۴/۳۷	۶/۷۸	
شوشتر	۴	۹۰۵	کانالت	۰/۱۹۱	۰/۴۸۱	۰/۰۷۰	کانالت	۰/۱۴۶	۰/۶۳	۰/۰۶۹	۰	۹۹/۶۹	۲۰/۹۲	۰/۳۵	
شوشتر	۳	۹۰۰	کانالت	۰/۴۴۸	۰/۹۸۵	۰/۳۳۴	کانالت	۰/۱۴۶	۰/۴۰۷	۰/۰۴۵	۰/۲۴۸	۸۷/۶۶	۳۹۵۴/۹۶	۱۳/۷۱	
باوی	۳	۸۰۰	کانالت	۰/۱۷۰	۰/۸۰۴	۰/۱۰۳	کانالت	۰/۲۰۵	۰/۶۵۵	۰/۱۰۱	۰	۹۸/۱۴	۲۰۷/۱۴	۲/۳۲	
باوی	۳	۵۱۰	کانالت	۰/۴۰۱	۰/۴۹۶	۰/۱۹۹	کانالت	۰/۲۰۵	۰/۹۶۶	۰/۱۹۸	۰	۹۹/۳۶	۲۱۷/۵۷	۱/۲۷	
باوی	۳	۴۴۵	کانالت	۰/۱۵۸	۰/۷۴۲	۰/۰۸۸	کانالت	۰/۱۳۸	۰/۸۳۹	۰/۰۸۸	۰	۹۸/۹۴	۱۸۱/۸۹	۲/۳۸	
باوی	۳	۹۲۰	کانالت	۰/۲۹۷	۰/۳۷۰	۰/۰۸۳	کانالت	۰/۲۲۸	۰/۳۳۳	۰/۰۵۷	۰	۶۹/۱۳	۲۴۰۶/۴۸	۳۳/۵۵	
رامشیر	۴	۱۴۵۰	کانالت	۰/۲۰۵	۰/۷۳۹	۰/۱۱۳	کانالت	۰/۲۲۳	۰/۴۴۴	۰/۰۷۵	۰/۰۳۶	۹۸/۲۷	۱۱۶/۴۳	۱/۱۹	
رامشیر	۳	۱۵۵۰	کانالت	۰/۲۰۵	۰/۷۵۴	۰/۱۱۷	کانالت	۰/۱۷۰	۰/۲۷۱	۰/۰۳۵	۰/۰۶۰	۸۱/۴۴	۱۲۰۸/۴۲	۱۱/۹۸	
رامشیر	۳	۱۰۹۸	کانالت	۰/۴۵۹	۰/۵۶۰	۰/۲۵۷	کانالت	۰/۲۰۵	۰/۲۷۸	۰/۰۵۷	۰/۰۴۳	۳۸/۹۱	۱۲۳۵۴/۱۰	۵۵/۶۴	
رامشیر	۳	۷۹۹	کانالت	۰/۲۸۸	۰/۳۰۲	۰/۰۸۷	کانالت	۰/۰۹۸	۰/۶۰۲	۰/۰۵۹	۰	۶۷/۸۲	۳۰۲۷/۷۸	۴۰/۲۸	
باغملک	۰	۳۸۰	کانالت	۰/۰۳۵	۱/۴۵۷	۰/۰۵۱	کانالت	۰/۰۵۳	۰/۷۳۶	۰/۰۳۹	۰	۷۶/۴۷	۲۷۲۸/۴۲	۶۱/۹۲	

تلفات (درصد) = تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر کانالت

تلفات (مترمکعب بر ثانیه) = مقدار تلفات در هر کیلومتر طول کانالت

ادامه جدول ۱ - مشخصات مقاطع برداشت شده، راندمان توزیع، تلفات در هر کیلومتر طول کانالت و تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر کانالت

شهرستان	درجه کانال	فاصله دو مقطع (متر)	بالادست			پایین دست			تلفات (درصد)	تلفات (مترمکعب بر روز)	راندمان توزیع (درصد)	دبی آبگیری (مترمکعب بر ثانیه)		
			شکل	سطح (مترمربع)	سرعت (متر بر ثانیه)	دبی (مترمکعب بر ثانیه)	شکل	سطح (مترمربع)					سرعت (متر بر ثانیه)	
دزفول	۳	۱۶۰۰	نامنظم	۰/۱۸۸	۰/۱۸۸	۰/۰۳۶	نامنظم	۰/۰۹۳	۰/۲۳۷	۰/۰۲۲	۰	۶۱/۰۵	۷۵۵/۲۲	۲۴/۳۴
دزفول	۴	۱۰۰۰	نامنظم	۰/۱۳۸	۰/۵۳۸	۰/۰۷۴	نامنظم	۰/۱۹۹	۰/۲۷۳	۰/۰۵۴	۰	۷۳/۱۴	۱۷۲۲/۱۵	۲۶/۸۷
شوش	۳	۴۰۰	نامنظم	۰/۲۱۶	۰/۷۴۸	۰/۱۶۲	نامنظم	۰/۰۷۲	۰/۹۶۰	۰/۰۶۹	۰/۰۵۵	۷۷/۱۰	۷۹۹۳/۶۳	۵۷/۲۵
شوش	۴	۹۵۰	نامنظم	۰/۲۸۹	۰/۳۴۸	۰/۱۰۱	نامنظم	۰/۲۲۸	۰/۲۸۰	۰/۰۶۴	۰	۶۳/۵۵	۳۳۳۲/۱۴	۳۸/۳۷
باغملک	۰	۱۰۵۰	نامنظم	۰/۱۰۹	۰/۲۹۴	۰/۰۳۲	نامنظم	۰/۰۴۸	۰/۳۱۳	۰/۰۱۵	۰	۴۶/۸۸	۱۳۹۸/۸۶	۱۴/۸۵
هندیجان	۰	۱۱۷۵	نامنظم	۰/۷۷۲	۰/۱۳۰	۰/۱۰۰	نامنظم	۰/۳۵۴	۰/۲۲۰	۰/۰۷۸	۰	۷۸/۰۰	۱۶۱۷/۷۰	۲/۴۳
هندیجان	۰	۳۰۰۰	نامنظم	۰/۱۷۷	۰/۷۵۱	۰/۱۳۳	نامنظم	۰/۲۹۳	۰/۳۲۸	۰/۰۹۶	۰	۷۲/۱۸	۱۰۶۵/۶۰	۹/۲۷
هندیجان	۰	۵۸۴	نامنظم	۰/۳۳۹	۰/۳۹۲	۰/۱۳۳	نامنظم	۰/۴۱۷	۰/۰۹۶	۰/۰۴۰	۰/۰۲۸	۵۱/۱۳	۹۶۱۶/۴۴	۳۲/۸۳
امیدیه	۰	۱۰۰۰	نامنظم	۰/۰۶۹	۰/۳۶۲	۰/۰۲۵	نامنظم	۰/۰۷۱	۰/۲۵۴	۰/۰۱۸	۰	۷۲/۰۰	۶۰۴/۸۰	۱۰/۱۵
بهبهان	۰	۳۶۹	نامنظم	۰/۳۰۴	۰/۱۴۱	۰/۰۴۳	نامنظم	۰/۰۶۳	۰/۴۴۴	۰/۰۲۸	۰	۶۵/۱۲	۳۵۱۲/۲۰	۱۳/۳۷
رامهرمز	۰	۷۰۰	نامنظم	۰/۲۱۵	۰/۷۸۱	۰/۱۶۷	نامنظم	۰/۲۳۴	۰/۳۳۸	۰/۰۷۹	۰/۰۶۷	۸۷/۵۳	۲۵۷۶/۶۷	۱۷/۸۱
ماهشهر	۰	۱۸۵۰	نامنظم	۰/۵۶۵	۰/۲۶۰	۰/۱۴۷	نامنظم	۰/۳۱۲	۰/۳۶۹	۰/۱۱۵	۰	۷۸/۲۵	۱۴۹۴/۴۴	۱۱/۷۶

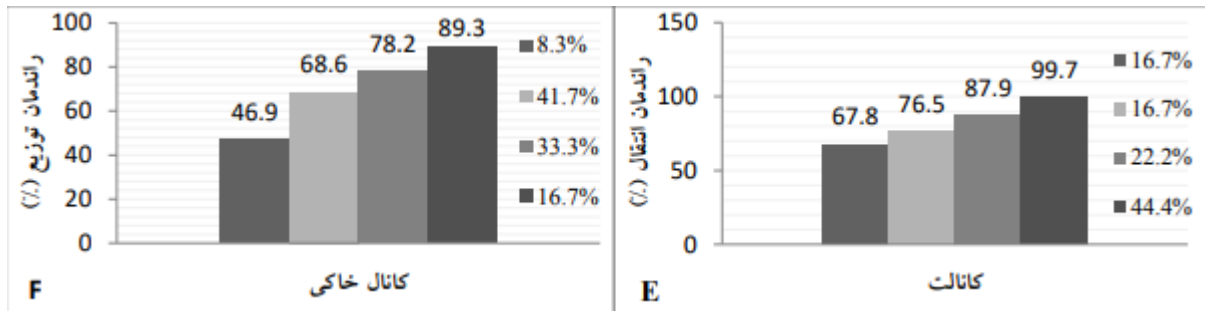
تلفات (درصد) = تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر کانالت

تلفات (مترمکعب بر ثانیه) = مقدار تلفات در هر کیلومتر طول کانالت

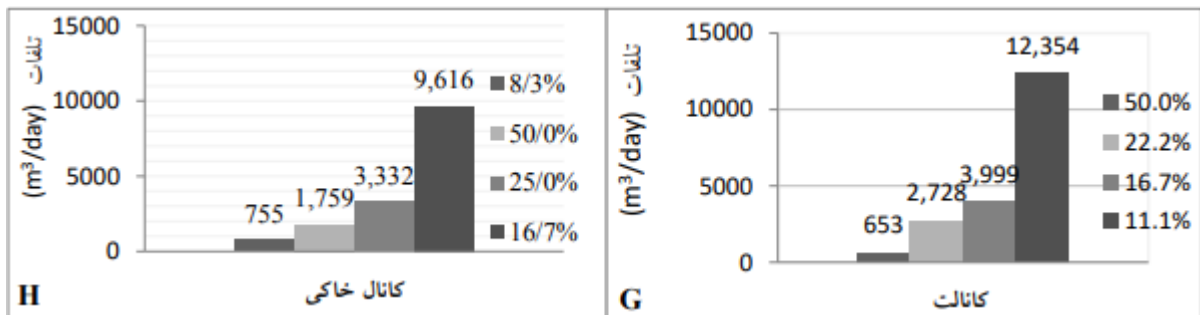
جدول ۲ - نتایج مقایسه میانگین شاخص‌های محاسبه شده در آزمون تی (t-Test)

تیما	کانال خاکی	کانالت	T آماری	T بحرانی	تیما	کانال خاکی	کانالت	T آماری	T بحرانی
بازه مورد بررسی (متر)	۱۰۵۵	۹۴۵	-۰/۷۹۲	۲/۱۱۰	تلفات (مترمکعب در روز)	۳۰۱۷/۷۰	۲۱۶۶/۱۸	-۰/۸۵۲	۲/۱۱۰
راندمان توزیع (درصد)	۷۰/۲۳	۸۳/۸۳	۲/۷۶۷	۲/۱۱۰	تلفات (درصد)	۳۲/۸۴	۱۹/۶۷	-۱/۸۲۶	۲/۱۱۰

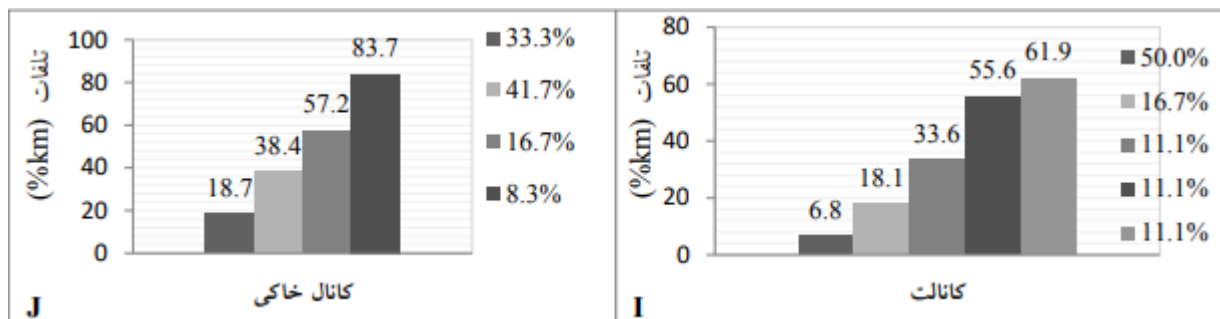
تلفات (مترمکعب در روز) = مقدار تلفات در هر کیلومتر طول کانال / تلفات (درصد) = تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر کانال

شکل ۳ - راندمان انتقال در کانالت (E) و کانال خاکی (F)

شکل ۴ - تقسیم‌بندی مقدار تلفات در هر کیلومتر طول کانالت (G) و کانال خاکی (H)

شکل ۵ - درصد تلفات در هر کیلومتر طول کانالت (I) و کانال خاکی (J)

(%km) = درصد تلفات در هر کیلومتر کانالت و کانال

جدول ۳ - ضریب همبستگی پیرسون محاسبه شده برای شاخص‌های اندازه‌گیری شده

$n = 30$	دبی بالادست (مترمکعب بر ثانیه)	سرعت بالادست (متر بر ثانیه)	سطح بالا دست (مترمربع)	دبی پایین دست (مترمکعب بر ثانیه)	سرعت پایین دست (متر بر ثانیه)	سطح پایین دست (مترمربع)	بازه مورد بررسی (متر)	راندمان توزیع (درصد)	تلفات (مترمکعب در روز)	تلفات (درصد)
۰/۳۶۶۷=۵٪	۱	۰/۱۲۱۲	۰/۶۳۹۳**	۰/۴۹۴۸**	۰/۰۶۶۳	۰/۴۲۶۱**	۰/۰۸۹۹	۰/۱۳۸۴	۰/۴۲۶۹*	-۰/۱۱۸۱
۰/۴۶۰۸=۱٪										
دبی بالادست (مترمکعب بر ثانیه)	۱	۰/۱۲۱۲	۰/۶۳۹۳**	۰/۴۹۴۸**	۰/۰۶۶۳	۰/۴۲۶۱**	۰/۰۸۹۹	۰/۱۳۸۴	۰/۴۲۶۹*	-۰/۱۱۸۱
سرعت بالادست (متر بر ثانیه)		۱	-۰/۴۰۴۵	۰/۰۵۷۲	۰/۵۰۱۷**	-۰/۳۴۴۷	-۰/۳۲۵۶	۰/۱۹۵۵	۰/۱۳۲۱	-۰/۱۳۲۴
سطح بالا دست (مترمربع)			۱	۰/۴۶۶۶**	-۰/۲۲۴۲	۰/۷۶۷۲**	-۰/۱۰۳۹	۰/۰۶۲۲	۰/۱۵۴۸	-۰/۱۳۹۷
دبی پایین دست (مترمکعب بر ثانیه)				۱	۰/۴۹۲۹**	۰/۴۲۶۸*	-۰/۱۰۴۵	۰/۵۲۷۰**	-۰/۱۴۶۵	-۰/۴۵۶۹*
سرعت پایین دست (متر بر ثانیه)					۱	-۰/۴۰۱۳*	-۰/۰۴۳۶	۰/۳۴۹۳	-۰/۱۲۳۱	-۰/۱۹۹۶
سطح پایین دست (مترمربع)						۱	-۰/۰۱۲۷	-۰/۰۹۳۵	۰/۱۳۴۸	-۰/۰۵۹۰
بازه مورد بررسی (متر)							۱	۰/۰۴۸۷	-۰/۲۸۵۹	-۰/۳۶۴۶*
راندمان توزیع (درصد)								۱	-۰/۶۵۱۸**	-۰/۸۳۰۱**
تلفات (مترمکعب در روز)									۱	۰/۷۵۲۷**
تلفات (درصد)										۱

تلفات (درصد) = تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر کانال

تلفات (مترمکعب در روز) = مقدار تلفات در هر کیلومتر طول کانال

سفارش سازمان برنامه و بودجه استان خوزستان و متناسب با سوالات و انتظارات مورد نیاز آن سازمان، برنامه‌ریزی و اجرا شده است. در این طرح، مقادیر راندمان انتقال محاسبه شده در کانالت‌ها فراوانی ناهمگنی داشتند به طوری که میزان ۴۴ درصد از کانالت‌های مورد بررسی راندمانی بیش از ۸۸ درصد و ۱۷ درصد آن‌ها راندمانی کمتر از ۶۸ درصد داشتند. در حالی که ۵۰ درصد از کانال‌های خاکی راندمان انتقالی کم‌تر از ۶۹ درصد داشتند. راندمان انتقال بالاتر از ۸۸ درصد که برای کم‌تر از نیمی از کانالت‌ها محاسبه شده نشان دهنده موثر بودن انتقال آب با این سازه است و این در صورتی است که مدیریت بهینه استفاده از این سازه اعمال شود. مقدار تلفات در نیمی از کانالت‌ها کم‌تر از ۶۵۳ مترمکعب در هر کیلومتر در روز بوده در حالی که فقط هشت درصد کانال‌های خاکی تلفاتی در این حد داشتند.

در سال‌های انجام آزمایش به دلیل خشکسالی - های مستمری که از سال‌های قبل ادامه داشته، عمده شبکه - های آبیاری مورد بررسی فقط برای کشت‌های پاییزه و زمستانه به بهره‌برداران حقابه داده‌اند و عملاً به دلیل کمبود آب پشت سدها برای کشت تابستانه حقابه‌ای برای کشاورزان از سوی شبکه‌های آبیاری در نظر گرفته نشده است. پژوهش‌های به عمل آمده توسط عسکر و اریک (۲۰۰۹) و سینخ و سینخ (۲۰۱۴)، نشان داد که سهم تبخیر از تلفات کانال‌ها ناچیز بوده، ولی در مورد سهم تبخیر از میزان کل تلفات در خوزستان به خصوص در فصول خنک سال یا تحقیقاتی به عمل نیامده یا نتایج این تحقیقات هنوز منتشر نشده است. ولی با توجه به ناچیز بودن تبخیر در میزان نشت از کانال‌ها در پژوهش‌های سایر کشورها از سویی و انجام شدن این پژوهش در فصول خنک سال از سوی دیگر می‌توان سهم تبخیر در نشت در این پژوهش را ناچیز دانست. هر چند انجام پژوهش در شبکه‌هایی از استان خوزستان که در فصول گرم سال، آب به کشاورزان تخصیص می‌دهند، می‌تواند در بررسی‌های آینده مورد آزمایش قرار گیرد.

۵۰ درصد از کانالت‌های مورد بررسی، دارای تلفاتی کم‌تر از ۶۵۳ مترمکعب در هر کیلومتر در روز بوده و فقط ۱۱/۱ درصد کانالت‌ها تلفاتی بین ۳۹۹۹ تا ۱۲۳۵۴ مترمکعب در روز در هر کیلومتر کانالت داشتند. این در حالی بود که فقط ۸/۳ درصد کانال‌های خاکی دارای تلفاتی کمتر از ۷۵۵ مترمکعب در روز در هر کیلومتر کانال داشته و ۱۶/۷ درصد از کانال‌های خاکی دارای تلفاتی بین ۳۳۳۲ تا ۹۶۱۶ مترمکعب در روز در هر کیلومتر کانال بود (شکل ۴ - G و H). میزان کم تلفات آب در نیمی از کانالت‌ها از یک سو و زیاد بودن بیش از حد تلفات در ۱۱ درصد کانالت‌ها که حتی از تلفات آب در کانال‌های خاکی بیش‌تر شده از سوی دیگر، توجه هر چه بیش‌تر به مدیریت بهینه استفاده از کانالت‌ها را نمایان می‌سازد. این مدیریت بهینه هم در مراحل طراحی و ساخت این سازه و هم در مراحل نصب و قرارگیری در اراضی کشاورزی باید مدنظر قرار گیرد. همچنین، باید به واشرهای آب بندی و دیگر تجهیزات مناسب جلوگیری از نشت آب توجه ویژه داشت (شکل ۴ - G و H). درصد تلفات در هر کیلومتر کانالت به گونه‌ای بود که ۵۰ درصد از کانالت‌ها کم‌تر از ۶/۸ درصد تلفات آب داشتند و حتی تلفات آب در دو سوم کانالت‌های مورد بررسی کم‌تر از ۱۹ درصد بود. این در حالی است که در ۳۳ درصد کانال‌های خاکی، درصد تلفات در هر کیلومتر کانال خاکی از ۱۹ درصد کم‌تر بود که با نتایج رستمیان و عابدی کویایی (۱۳۹۰) و قبادیان و خلیج (۱۳۹۱) هم‌خوانی دارد (شکل ۵ - I و J). پارامترهای راندمان انتقال، تلفات در هر کیلومتر کانالت و شاخص درصد تلفات نسبت به دبی ورودی در هر کیلومتر کانالت به خوبی اهمیت مدیریت بهینه استفاده از کانالت را نشان می‌دهد (شکل ۵).

نتیجه‌گیری

بررسی نشت از کانال‌های آبیاری به دلیل تلفات آب، تنزل کیفیت اراضی و تهدید محیط‌زیست همواره مورد توجه پژوهشگران بوده است. مقاله حاضر شامل بخشی از نتایج یک طرح تحقیقاتی در این زمینه می‌باشد که به

منظور افزایش تعمیم دامنه نتایج این پژوهش پیشنهاد می-شود تا در پژوهش‌های آتی در فصل تابستان ارزیابی‌های فوق برای کانال‌های شبکه توزیع سنتی و مدرن استان نیز انجام شود.

سپاسگزاری

بدین وسیله از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان که به دلیل تقبل هزینه‌های مادی و حمایت‌های معنوی در انجام پروژه تحقیقاتی به شماره ۹۵۱۰۷۳-۹۵۰۴۴-۰۴۶-۱۴-۴۶-۱۲۴ سپاسگزاری می‌شود.

نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که افزایش دبی بالادست همبستگی مثبت و معنی‌داری با تلفات در سطح پنج درصد داشت. به عبارت دیگر با افزایش دبی بالادست افزایش تلفات بیش‌تر شده پس مدیریت بهینه دبی بالادست در کاهش تلفات موثر است. از سویی، دبی پایین‌دست همبستگی منفی و معنی‌داری در سطح پنج درصد با تلفات داشت. مدیریت ناکارآمد استفاده از کانالت موجب بروز وضعیتی شده که در ۱۱/۱ درصد از کانالت‌های مورد بررسی، تلفات آب حتی از کانال‌های خاکی بیش‌تر شود. بدیهی است طراحی نادرست کانالت‌ها، منطبق نبودن وضعیت ساخت سازه با توپوگرافی اراضی مورد استفاده و عدم آب‌بندی مناسب محل اتصالات موجب بروز و ظهور تلفات غیرطبیعی آب از کانالت‌ها شده است. به

فهرست منابع

۱. جمالی ر، بشارت س، یاسی م و امیرپور دیلمی ا. ۱۳۹۷. ارزیابی راندمان‌های آبیاری، کارایی مصرف و بهره‌وری آب در حوضه دریاچه ارومیه (مطالعه موردی شبکه آبیاری و زهکشی زرینه‌رود). نشریه علوم آب و خاک (علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی)، جلد ۲۲، شماره ۴، صفحه‌های ۱۱۷ تا ۱۳۰.
۲. حیدری‌زاده م و علمی س. ۱۳۹۴. بررسی راندمان‌های آبیاری در حوضه آبریز دشت سفیدرود. سامانه‌های سطوح آبگیر باران، جلد ۸، شماره ۳، صفحه‌های ۲۷ تا ۳۶.
۳. دلخواه م.، رشیدی نیا ب.، منصور یکتا ر و کیخواه ح. ۱۳۹۵. ارزیابی میزان تلفات آب در کانال‌های خاکی با استفاده از روش دبی ورودی خروجی مطالعه موردی: دشت مهران، صفحه‌های ۱۳۴ تا ۱۴۵. دومین کنفرانس بین‌المللی یافته‌های نوین پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری، تهران، کنفدراسیون بین‌المللی مخترعان جهان (IFIA)، دانشگاه جامع علمی کاربردی، https://www.civilica.com/Paper-RCEAUD02-RCEAUD02_673.html
۴. رستمیان ر.، و عابدی کوپایی ج. ۱۳۹۰. ارزیابی مدل نرم‌افزاری SEEP/W در برآورد میزان نشت آب از کانال‌های خاکی (مطالعه موردی شبکه آبیاری زاینده‌رود). مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، علوم آب و خاک، جلد ۱۵، شماره ۵۸، صفحه‌های ۱۳ تا ۲۲.
۵. رضاوردی‌نژاد و.، صمدی ا.، احمدی ح. و دانکوع. ۱۳۹۴. مطالعه و بررسی عوامل پایین بودن راندمان انتقال و توزیع آب در کانال‌های آبیاری (مطالعه موردی شبکه بمپور). دومین همایش ملی صیانت از منابع طبیعی و محیط‌زیست. صفحه‌های ۲۵۶ تا ۲۶۷، ۱۲ و ۱۳ اسفند ۱۳۹۴.
۶. سهرابی ت. و جوادپوربروجنی ا. ۱۳۸۴. بازده انتقال و توزیع در شبکه آبیاری دشت قزوین. پژوهش کشاورزی آب، خاک و گیاه در کشاورزی، جلد ۵، شماره ۲، صفحه‌های ۵۳ تا ۶۴.

۷. سلطانی ح. و معروفی ص. ۱۳۸۵. بررسی تلفات آب و تعیین راندمان انتقال و توزیع در شبکه آبیاری شاورر. صفحه‌های ۳۴۱ تا ۳۵۰. مجموعه مقالات همایش ملی مدیریت شبکه آبیاری و زهکشی دانشگاه شهید چمران اهواز.
۸. شاهرخ‌نیا م.ع. و زارع ا. ۱۳۹۳. بررسی فنی و اقتصادی پوشش کانال‌های آبیاری شهرستان داراب. نشریه آبیاری و زهکشی، جلد ۱، شماره ۸، صفحه‌های ۴۴ تا ۵۲.
۹. شاهرخ‌نیا م.ع. و جوان م. ۱۳۸۲. تعیین حساسیت دریای آزاده تحویل آب در شبکه آبیاری درودزن با استفاده از مدل ریاضی. صفحه‌های ۲۷۸ تا ۲۸۸. یازدهمین همایش کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران. ۳ و ۴ دی ۱۳۸۲، تهران، ایران.
۱۰. شرکت خدمات مهندسی آب و خاک کشور ۱۳۸۸. مشاورین مطالعات منطقه خلیج فارس، بررسی راندمان در شبکه آبیاری چشمه حسین‌آباد بیضا.
۱۱. شینی دشتگل ع، مینایی س و نوری م. ۱۳۹۴. بررسی تلفات آب و ارائه راهکارهایی جهت کاهش آن در شبکه آبیاری دز (مطالعه موردی کانال‌های سبیلی و E4). فصلنامه علمی تخصصی مهندسی آب، جلد ۳، شماره ۲، صفحه‌های ۸۷ تا ۹۸.
۱۲. عراق علوی س. ۱۳۷۳. مدیریت توزیع آب رودخانه زاینده‌رود بر اساس برآورد راندمان انتقال آب در کانال‌های زیردست، پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان.
۱۳. قبادیان ر. و خلج م. ۱۳۹۱. برآورد عددی مقدار نشت از کانال‌های خاکی منطقه نازلو ارومیه و اصلاح ضرایب روابط تجربی برآورد نشت. نشریه آب و خاک (علوم و صنایع کشاورزی)، جلد ۲۶، شماره ۱، صفحه‌های ۱۹۳ تا ۲۰۲.
۱۴. طاهری قناد س. ۱۳۸۸. بررسی راندمان انتقال و توزیع آب در شبکه آبیاری دز. صفحه‌های ۱۱۴ تا ۱۲۲. سومین کنفرانس ملی تجربه‌های ساخت تأسیسات آبی و شبکه‌های آبیاری و زهکشی، تهران، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی.
۱۵. عباسی ف، سهراب ف و عباسی ن. ۱۳۹۴. راندمان‌های آبیاری: تغییرات زمانی و مکانی آن در ایران. موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی. سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی. ۵۶ صفحه
۱۶. معروفی ص. و سلطانی ح. ۱۳۸۵. برآورد راندمان‌های انتقال و توزیع آب در شبکه آبیاری و زهکشی شاورر با استفاده از یک رابطه نمائی. پژوهش کشاورزی آب، خاک و گیاه در کشاورزی، جلد ۶، شماره ۱، صفحه‌های ۳۶ تا ۴۷.
۱۷. مکاری ساعی، ج. اژدری، خ. امامقلی زاده، ص. ناظری، ا. ۱۳۹۲. ارزیابی وضعیت راندمان انتقال آب در کانال‌های بتنی شبکه آبیاری گرمسار و بررسی شرایط بهبود آن، اولین همایش ملی چالش‌های منابع آب و کشاورزی، انجمن آبیاری و زهکشی ایران. دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان.
۱۸. میرابوالقاسمی، ه. ۱۳۷۳. ارزیابی راندمان آبیاری در تعدادی از شبکه‌های سنتی ایران. صفحه‌های ۸۳ تا ۹۱. مجموعه مقالات هفتمین سمینار کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران.
۱۹. موسوی فو اخوان س. ۱۳۸۶. اصول آبیاری. انتشارات کنکاش، اصفهان.
20. Askar, K. and Eric L. 2009. Evaluation canal lining projects in the lower Rio Grande Valley of Texas. American. Texas Water Resources Institute Technical Report.
21. Iqbal, Z., Maclean R.T., Taylor B.D., Hecker F.J. and Bennett D.R. 2002. Seepage losses from irrigation canals in southern Alberta. Canada Biosystem Engineering, 44: 121- 127.

22. Singh ,B. and Singh K.K. 2014. Comparison of seepage and evaporation losses of field data analysis with analytical approach analysis- a Study of Narwana branch canal, Kurukshetra. International Journal of Enhanced Research in Science Technology & Engineering. 3(7): 204-209.

Evaluation of the Water Conveyance Efficiency of Concrete Lined and Earth Channels in Khuzestan Province

N. Salamati^{*1}, P. Varjavand, Sh. Absalan, A. Azizi, and M. Goosheh

Research Assistant Professor of Agricultural Engineering Research Department, Khuzestan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Ahvaz, Iran.

nadersalamati@yahoo.com

Research Assistant Professor of Agricultural Engineering Research Department, Khuzestan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Ahvaz, Iran.

pvarjavand@yahoo.com

Agricultural Engineering Research Department, Khuzestan Agricultural and Natural.

sh_absalan@yahoo.com

Member of Scientific Board of Agricultural Engineering Research Department, Khuzestan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Ahvaz, Iran.

azy911@yahoo.com

Research Assistant Professor of Soil and Water Research Department, Khuzestan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Ahvaz, Iran. **magoosheh@yahoo.com**

Abstract

In order to optimize the efficiency of water in agriculture, it is necessary to know the extent of water leakage in the lined canals. In this study, water conveyance efficiency and seepage/leakage losses were determined to evaluate earth and concrete lined channels in Khuzestan irrigation networks. The result of this assessment was to identify the problems of management and damages in these channels. Thirty channels were studied and evaluated in the main irrigation and drainage networks of Khuzestan province, including Karun, North Khuzestan, Karkheh, Shavour and, Zohreh and Jarrahi, and channels managed by the farmers. There were 17 tertiary and quaternary canals and 6 earth channels in irrigation networks, as well as 1 canal and 6 earth channels under farmers' management. The water conveyance efficiency in canals ranged from 38.9% in Ramshir to 99.7% in Shushtar; and in the earth channels, from 46.9% in Baghmalek to 89.3% in Shush. The comparison of means of the measured and calculated indices was performed by t-test and showed that seepage per km length of the unlined earth canals was 3017.7 m³/day, which had no statistically significant difference with lined canals with a leakage of 2166.2 m³/day/km. The results of Pearson correlation coefficients showed that there was a negative and significant (at p<1%) correlation between distribution efficiency with the amount of seepage per kilometer channel length, and between losses and the input flow rate per km of channel length. Also, 16.7% of the total canals had a water distribution efficiency of less than 67.8% (between 38.9% and 67.8%), while 50% of the canals had a conveyance efficiency of less than 68.6%. The low water losses in half of the concrete lined canals and the excessive water loss in 11% of such canals, which even increased water losses in the earth's channels, reveals the necessity of paying attention to the optimal management of these canals. This optimal management should be considered at the design and construction stages of the structure as well as during the installation in agricultural lands. Attention should also be paid to use of proper seals and other suitable equipment to prevent water leakage.

Keywords: Moulinet, Water losses, Precast channels

¹- Corresponding author: Agricultural Engineering Research Department, Khuzestan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, Ahvaz, Iran

*- Received: June 2019 and Accepted: October 2019